

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripostizana se plama tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 6 redaka stoje 60 nč., za svaki redak više 5 nč. ili u slučaju opštovanja uz pogodbu sa upravom. Novci se šalju poštarском naplatnicom (sa- sećno postalo) na administraciju „Naša Sloga“. Imo, prozimo i naj- bližu poštu valja točno osmisliti.

Komu list nedodje u vrijeme, neka to javi odpravničtstvu u otvoro- nu plamu, za koje se ne plaća poštarino, ako se isvanna naplaćo: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nav. Pos.

Iskazi svakog četvrtika na celom arku.

Dopisli se novražaju ako se i notiskaju.

Nabiljogovani listovi se neprimaju. Prodajni i poštarinom stoje 5 for., za sulfako 3 for. na godinu. Namjerno for. 2 1/2, i 1 za pol godine. Izvan carovino više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaze se u Via Toronto br. 13.

Opet važna odluka.

Naši će se čitatelji sjećati kako je vrbnička občina mjeseca augusta prošle godine zapsosila hrvatski sastavljenom molbom zomaljski odbor u Porođu, da njoj ovaj podijeli dovoljnu podporu za gradnju obćinskih bunara u selih Paprata-Rasika i Kampolje. Zomaljski odbor u Porođu po- vratio je molbu zahtjevajuć, da se hrvatskoj molbi pruži talijanski pro- vod. Obćinsko zastupstvo utklo se usljed toga na državni sud u Bođu tražeć pomoći proti nezakonitomu po- stupanju zomaljskoga odbora.

Državni ili carovinski sud izro- kao je dno 18. janara t. g., da je zomaljski odbor u Porođu spontonutim svojim postupkom povriedio državni temeljni zakon, koji najvažniju svim narodnostim i jezikom ravnopravnost u javnom življenju, u uradih i školah. Nakon toga podnijela je opet vrbnička občina zomaljskomu odboru u Porođu molbu za pomoć kod gra- dnje bunara u Rosikij. Zomaljski odbor nije pitao ovaj put talijanskoga pro- voda, već je molbu jednostavno odbio. Vrbnička občina je zahtijevala, da njoj se na hrvatsku molbu hrvatski odgovori, ali sve uzalud.

Obćinsko zastupstvo utklo se ponovno prituzbom na državni sud tražeć taj opet pomoći i lieka proti zomaljskomu odboru, koji vriedi dr- žavno temeljno zakono. Ovog puta imalo je vrbničko zastupstvo no samo sukob na sobe, već također i jednu odluku carovinskoga suda u anulog- nom slučaju, istoga dana kadno se jo državni sud izjavio o prvog vrbničkoj prituzbi, izrokao se jo i o drugog prituzbi raskojih obćinarah iz Trogira u Dalmaciji. Ovi su podnesli u talijan- skom jeziku na zomaljski odbor u Zadru utok proti nekome zaključku

obćine trogirsko. Budući da njim je pako zomaljski odbor odgovorio u hrvatskom jeziku, to su oni od njega zahtijovali, da njim na talijanski utok izdada talijansku odluku. Zomaljski odbor odbio njim zahtjev s opazkom, da jo njegov uvodovni jezik hrvatski. Rođoni obćinari pritužili so državnomu sudu, a ovaj jo izjavio, da jo zomaljski odbor povriedio zakon, jer da su oni obćinari imali pravo zahtijovati, da njim se na njihov talijanski pod- nosak izdada talijanska odluka.

Sličan ovomu bijaše dako i slu- čaj vrbničko občino, a kojom se jo razpravljalo dno 3. t. m. pred držav- nim sudom u Bođu, gdje jo našu ob- ćinu zastupao narodni zastupnik i od- vjetnik g. dr. Dinko Vitozić. Vrbni- čani bijahu dapače u mnogo povolj- nijem položaju od onokolicino Tro- girskih, jer jo u obćini vrbničkoj ured- lovni jezik hrvatski, i jer jo nadalje za vođinu stanovnika naša pokrajino hrvatski jezik obićajni, dočim nogo- vori za šaku trogirskih Talijanah ni jedno ni drugo. Ta i sam Baha- monti, taj najveći dalmatinski talijanaš, morao je priznati, da u Dalmaciji noima talijansko narodnosti već samo talijansko kulturo.

Osim navedenih razlogah za pravo vrbničko občino rođo njzin zastupnik na dan razprave: kako u toj obćini imalo 2,356 Hrvata a samo 15 Ta- lijana, to da pripada radi toga obćini pravo izključivo rabiti hrvatski jezik kao uredovni. Drugičjo je jo to kod zomaljskoga odbora u Porođu, koji je oblat za svu pokrajinu. Istru ima 284.000 stanovnika, a od ovih jo 121.000 Hrvata, 43.000 Slovenaca i 114.000 Talijana. Svako dako od ovih trih plamuna imada pravo, da svoj jezik unutra zomaljskim jezikom, to zahtijevati, da se njegovi podnesci u njegovom jeziku rieše.

Ti razlozi bijahu uvažoni, i to nakon dugotrajna vieđanja.

Sudu predajado jo dr. Josip Unger, zapjenik je vođio dr. K. Hagolmann, sudaca bijaše dvannost.

Odluka glasi: Br. 111/D. Z. Na pritužbu obćino Vrbnik na otoku Krku, podnošenu dno 27. aprila 1888. Br. 83. protivjotniku dr. Dinku Vitoziću proti zomaljskomu odboru za Istru u Porođu radi povriedo političkog prava, zajamčenoj čl. 19. temeljnog držav- nog zakona od dne 21. decembra 1867. Br. 142 D. Z. L. nakon analu- banja g. dra. Dinka Vitozića, odvje- tnika u Krku kao zastupnika tužbe so stranko pošto nobijaše zastupani zomaljski odbor za Istru, pronašo jo za pravo:

da jo nastala odlukama zomaljskoga odbora za Istru od dne 27. fe- brara 1888. Br. 802 i od dne 28. marca 1888. Br. 1430 povriedo pu- ličkog prava, zajamčena čl. 19. Dr- žavnog temeljnog zakona od dne 21. decembra 1867. D. Z. L. Br. 142.

Razlozi.

Hrvatski sastavljenim podneskom od dne 8. augusta 1887. Br. 681. uprav- ilo je obćinsko zastupstvo u Vrbniku molbu na zomaljski odbor so Istru, da mu se izvoli pružiti dovoljnu pod- poru za gradnju novo obćinsko štore u selu Paprata-Rasika.

Riošavajuć taj podnosak odgo- vorio jo zomaljski odbor talijanski sastavljenom odlukom od dne 27. febrara 1888. Br. 802 obćinakomu zastupstvu u Vrbniku, da so dočieno molbi za podporu nije moglo zadovo- ljeti. Obćinsko vieće u Vrbniku vr- tilo jo tu odluku zomaljskomu od- boru zahtjevajuć, da izvoli riešiti molbu u hrvatskom jeziku, u kojom bijaše sastavljena. Tomu zahtjevu nije zomaljski odbor odlukom od

dno 26. marca 1888. Br. 1430 za- dovoljio.

Obćina Vrbnik smatra, da jo tim povriedjeno njzino političko pravo, zajamčeno joj čl. 19. državnog temeljnog zakona od dne 21. decembra 1867. Br. 142, to podižo proti tomu sliedeću pritužbu.

Ovu se jo moralo kao osnovanu prihvatiti.

Čl. 19. državnog temeljnog za- kona od dne 21. decembra 1867. Br. 142. D. Z. L. priznata jo ravnoprav- nost u uradu svih u zemlji obićajnih jezika. U duhu to državno-temeljne ustanove lozi, da bude svaki u jednom od obićajnih u zemlji jezika na bući jeziku zomaljsku oblast upravljani pod- nosak u istom jeziku riešeni. Pošto jo pako nedovoljno hrvatski jezik u Istri obićajni jezik, bijaše obćinsko zastup- stvo u Vrbniku u pravu zahtijovati: da mu so na njegov u hrvatskom je- ziku na zomaljski odbor za Istru upra- vljeni podnosak dako hrvatska riešitba, u buduće bijaše ova sastavljena u talijanskom jeziku, bilo jo zastupstvo ovlašteno tražiti hrvatsku riešitbu molbo.

Riešitbom hrvatskog podneska u talijanskom jeziku, to imo, što se je zaviekalo riešitbu u hrvatskom jeziku, bijaše povriedjen 2. stavak gore nave- donog čl. 19. državnoga temeljnoga zakona od dne 21. decembra 1867. Br. 142. D. Z. L., to so jo moralo radi toga pritužbu uvažiti.

U Beču, dne 3. Julija 1888. s. kr. državni sud

Unger v. l.

Imadomo dako sada dvie vrlo važne odluke državnoga suda u pitanju hrvatskoga, dočieno slovenskoga jezika. Prva jo glasila, da zomaljski odbor mora primati i riešavati Hrvat- sko podneske, a druga pako glasi, da

PODLISTAK.

Krepostna žena.

(Crtica iz pučkog života).

Promod nospada naša křšna Istra medju ono srotne zemlje, koja ohlaju svimi prirodni kraostani, da zadržaju stranea putnika; prom jo no više mjesta narav tek maćinski obdarila, ipak nije posljednja na gdjokojih svojih prirodni dražestih. I mi imamo naš Evo- rest, našo more, našo rloko (ako so u riešio) i našo ljekovito voće, našu Nizzu, naše podzemno špilje, promda mnogim nepoznate, a imamo također ubavih pro- djelah, gdje jo majka narav obilatije si- plava svoje doro. U jednom od takovih liepih krajevah blizu morskog žala na glavnoj cesti, koja vodi u Trst bijelasa se gradić V. Noima tomu dugo odakd so usljed svjetskog prometa i on obnovio i poljepšo, rekao bi mladiji jo, koji nosi za klokukom kćicu svježo ovioda. Pu- ćanstvo jo u njem pobožno, čistito i ra- dino. Ima svoga župnika, kako so veli dovjeka s božjo stranu, svoga narodnoga učitelja, a u zastupstvu mu sjedo svo sami domaći ljudi, svjestni građani (nje- koja doctoplica iz blaženih krajeva neće mu da pokuša zanovitasti, imo ho neće uinu onu: dobro jo bojat se zlu). A kako svagdje ima i u čistoj ovoj pćenici po-

kojo zno kukolja (tomu se nije čuditi) Ohrađuju zemlju, nu pošto ina ona no- može namaknuti svo potrebito, to se ljudi bavo i zanatom. Naše čoe ovdje valjanah zanatljah svako ruko, osobito jo mu glauh krojačija Ivanioa, koji sa svoga poštjanja, voli sa svoje vrietnoe u radnji. Zet to ima tu uvijek dovoljno radnjah, budući i iz drugih mjesta naruđuju ljudi razna odjela, pa tko se jednom tuđor služi, taj već neopromieniti, jer biva popuno zadovoljan. Od nedavno umro stari gospodar, Mato Ivanio, dovjek čistit, da mu trebalo tražit para, a sada ostadošo dva mu sina, vjerna slika pokojnikova, to pod upravom starijeg nastvili voditi znanat svoga oca. Ako vam jo s voljom stupimo malko u njihovu radnicu. Vidimo tu liepo društvo mlado ženskadije, kako marljivo šiva razno odjelo. Rokno bi dosadan jo taj posao, nprostano po celu uru skućeno sjeđiti uz stolce, nabadati tanku nit u sitno uho iglo, pa ubadati, potognuti, no za- svo to ovo su našo radnice veselo i za- dovoljne: tihani razgovori, kratko šalje, izmienjuju liepo pjesmicu, kojimi davaju oduška svojoj radosti. Njeste osiadjujoo avima jednolčni rad: njeka će sa svojizu zaslužkom obskrbiti siromašnu obitelj, druga će si opet kupiti prijateljo odjelo, treća zlatni pripatak, prsten, krišić, četvta platna za rublje, koja ima bit go- tovo već budućej mesopustu, kad jo buće priveo k iltaru onaj visoki crnooki mladić.

Pred ovog veselog družtva sjeđila jo zamiljena Kata. Vdala od nedavno nije imala na sobi onih presa, štore su izvalo njezino družico, mlade ženo. Nastoji ona i prišino, da bude vesela, ali joj duša nedna; ako so smijo, to jo tek na oko; zaopomo pjevati i ona, ali već pe prvom stihu umukno.

Ipak u prošatih godinah bijaše sasvim drugičja; bila jo duša ovog veselog, rudi- nož družtvenaca: rado ju imali gospodari, jer jo bila marljiva, vrstna i okrotna; rado jo imalo i prijateljoo, jer jo bila iskrena, vesela i zadovoljna. Sada pako no mari skoro za nikoga, već čim zavzoni podno, odmah polita kući, pa so višopot vrće tot onda, kad su druge već zapo- ćelo svoj rad, to mora slušati priko svojih gospodara. A ona odgovara: Imate pravo! — uzdane toško, na oči joj navru suze, to dvostrukim narcom nastavi djele, da nadoknadi ono što jo izgubila.

Pristuno drugarice sažaljeno bi jo kadkad pogledale mlade: siromašna, i ti si se uroćila!

Zavzonilo podno. Djvojko i ženo ustanu so i prokrepe za svaka svojoj kući. Sliedimo i mi našu Kato. Ero ju gdje jo zakrenula uzkom ulicom pred Šćipkovicu gaćanom, to za deset korakaža dozi pri sed svoj siromašnu kućaricu, gdje na jednom kad me volja i no trobnam, da mi pragu: koji dovjek u trošnom, zamazanom, niko zenzovio, a mi! trobam tvojih pro- odjela; naslonio so na vrat držeć jednu žu- iku u žopu od haća, a drugom kratku

julu. Svo jo na njom živi svjedok lmonosti i razuzdanosti: razkuštrani visoki, podoran kaput, mastne haće, odrepane cipole, a iz ođuju nu viri ono bednata sumrtva žival- nost, kojom obićajno bilježi grdnju pljn- sivo slupno slobodniko svojo.

„No, već jednom!“ zavikno prema dolazećoj Kati. „Ta gdje si bila sve do sada?“

Kata mu odgovori ljubezivo: „Ta nisam mogla prije“, i pruži mu liep komad mesa i pol kolofiu, što joj ga jošjo jutroš dala kuma Luceo znajuč, da u kući njeno pljunio so ima tjo.

„Evo gladaj“, nastavi Kata umiljato, „ja nejedom, da tibi priuštim“.

„Oho! trebalo bi zavzoni u sva zvana. Voliko li stvari, komadić mesa! Vidi ju kako so siromaška žrtvuoja! Pa šta nije to troja dužnost?“ nastavi kesee so na nju.

„Jesi!“ odvratil Kata, „ali samto zato da budeš dobar. Jesi li bio danas u krčmi?“

„Nisam“.

„Zbilja nisi?“

„No... pašo da, bio sam; po- pla. Najprvo jednu boćicu rakije, zatim, zatim pol litro (što napokon i nije mnogo) i potroših mojih dvadaset i pot novćela. Idem kad me volja i no trobnam, da mi pragu: koji dovjek u trošnom, zamazanom, niko zenzovio, a mi! trobam tvojih pro- odjela; naslonio so na vrat držeć jednu žu- iku u žopu od haća, a drugom kratku

mora te podneška riešiti dotično na nje odgovoriti u istom jeziku, u kojem bijahu podneseno.

Uzporujemo dakle sve narodne občine društva i pojedince, da se tim pravom nesamo naprama zemaljskomu odboru već i naprama svim državnim oblastim u pokrajini poslužu. Što nam bo koriste zakoni, naredbe i odluke ako se istimi služiti neznamo ili nećemo. Dužnost je dakle svakoga, da sa oblastmi dopisuje jedino u svojem jeziku a dogodi li se komu, da mu ma koja od rečonih oblasti podneška neprimo, na nj neodgovori ili u drugom kojem jeziku odgovori, neka to odmah našemu uredništvu prijavi, a ono će ga savjetovati što mu je činiti.

Pogled po svijetu.

Trst, dno 18. julyja 1888.

Austro-Ugarska: Novinstvo nako monarkiji, osobito službena i politička službena rado se upire na krhku palubu, koju mu pružaju novine njemačkoga carstva donasajući vijesti, da će se tobož kod sastanka carevahn u Peterhofu stvari tako uraditi, da budu svi zadovoljni, dakle vaoi sili i koozi oiole. Međutim se zadnjih danah proniča viost, da se naš vanjski ured pripravlja, kako bi bolje uradio stvari tako, da napada u oči, kako se naši državnici u diplomatskoj vojui proti Rusiji u balkanskom pitanju natrag povlače. Javljia se također, da je knez Bismarck poslao svoga cesara i kralja u Rusiju, da tamo utro put novoj konferenciji vlastih, koja da bi se obdržavala u Berlinu, nesavno pod predjedničtvom Njemačke; na skupščini bi se revidiralo nokoje ustanove berlinskoga ugovora. Domela do sa valjda znati, jeli je koje od tih prorocanstvah istinito.

O vladajućih mužovima u Hrvatskoj donasaju novine lipih stvari u javnost; sada je predmet dnevnih razpravah aora Kuhon-Orešić, kod kojeh banska čast zbilja sjajnu ulogu noigra. Propirka se je razpreda radi saborakoga mandata, kojega je grof Orešić od bana Kuhon-Hodervarya zahtijevao. Ovak potonji, obaziru se valjda na slabo uslugo grofa Orešića, pronašao je potrebniin, da spomenutom grofu mandat uzkrati; Orešić je na to Kuhena u pismu uvriodio nazvav ga kulekvaciom i razposlav to pismo u 250 izisaakah u svijet. Hedervary

pijad na vjoru, ali doboli Tonić nada baa "krajcaru", a ja voć no imadoh ni prohibjono pare. A sbilja! kad doć mi doniti novaca?"

"Zar ti nisam dala subotu, kamo si jo djonuo?"

"O čudna li mi pitanja! Pekli su me, pa ih zapih; baš su mi bili dobro došli; pa napokon zar misliš, da se može ova tjesolina bez kolonaza pravilno krotati?" govorio smijuh se posredno, dočim je sirota Kato plakala. On joj se stano rugati: "Boho mala, nemoj plakati! Dakako, ti imas suzo za vratom. Gle, gle, kako su sirota razuzila! Placi, placi, nek te vido sa orvonima očima, pa nek te pitaju: O ženice, što vam je? a ti: Moj Josip do me prije vromona spremit pod zemlju. Vaj meni tužnoj! I pođu ju porugljivo dragati rukom po licu.

"Nu ona na svo mlilim glasom odvrata: "Kada me je tkoogod čuo, da sam ikomu šta takova rekla? Ta vidis, da to imam rado: svo što činim, činim za te".

"Zbilja, liepo stvari vidim! No ejoćam se voć onoga, što je prošlo, vino mi jo zvodnilo pamot. Zato ja ću sada uživati, razumijes? Žodjam, a vođa ne stoji dobro nitu i postolu. Trobam novaca, jer napokon moram živjeti i ja; (nastavi jankim, hrupavim glasom) ako se bude čulo, da sam počinio kakovo zlo, tko će bit kriv? I ako..."

"No, dragi moj, umiri se, no čini mo da zvojitim, dat ću ti. Danas je čo-

je pako proti njemu upotriebio bansku moć, pozvav svojo istomišljenika, da zaključo, da je grof Orešić nesposoban za zadovoljštinu.

Srbija: Kraljević srbski, je srotuo prispio u Biograd, kamo ga je otac kralj Milan dopratio pošto mu je bio izišao u sureret do Bičke. Naravno da je službeni aparat pripravio slavije, da tim djototu tugu radi izgubljone matere za čas protjeraju, te mu barom boravak prvih danah uz otocn osladi. Kraljica pako Natalija protjerana iz njemačkoga carstva uputila se je u Beč, da se tamo odluči na koju li će stranu okrenuti, da si najdo duši pokoja i da se voć jednom svojim progonoitohm ukloni. U Beču su kraljicu u nedolju prigodom služba božje ushićone pozdravljali. Javljia se o restanku matere i sina sliedoće: U četvrtak na večer u 8 anti opot dohjo predsjednik policije u vilu Klomentinu (u Wiesbadenu) to jo kratko razgovarao s kraljicom. Sliededeo dana u 10 sati u jutro unidje u salon predjednik policije s šest oboružanih stražarah, to je zahtio od kraljice, da mu prada priostolonasljednika. Istodobno bijaše vidjeti na ulici, oko vile još kojih 30 stražarah; koji bijahu objele agradu. Kraljević Aleksandar činilo se, da je voć bio obaviohton, da mu se valja ravnustati od matere, nu kad jo ugledao policiste bijaše od straha i boli izvan sobe, to se baci u naruđaj kraljice, koja udari u grčoviti plać. Učitali kraljevićov i knjoginja Morussi počeko kraljicevu razlagati, kako jo to otčova Žolja, pa da tako mora biti. »Ali otac valjda nije ovamo poslao policiju? klikna priostolonasljednik jeonjuć, to se još djevoćo stiano uz drhtajuću mater. »Ne, policija je došla na zapovjed njemačke vladoe, odvratl knjoginja. »Tako li zavika sad kraljević, »to je škandnl, togn neću Njemačkoj nikad zaboraviti! Nikad višo neću u Njemačku!»

Nasta tišina, što se nuno plać kraljice i jeonjuć mladog kraljevića, koji se bojnazljivo privikao uz mater, veloć: »Ja hoću da podijm s majkom!» Kada jo na to policajni predjednik kraljicu opomenuo, da jo prispio čaa odlazku, reče mu kraljica: »Vrati ga moždote, ja vam neću dati princa!» Knoginja Morussi i učitalj Dokić moljahu kraljicu, neka prada kraljevića, to Nj. Voličanstvo uvuklo plaćuć i cjelivajuć sina, napokon popusti, i policajni predjednik odvedo kraljevića,

tvrtik, prekoseću dobit ću pladuo, pak čemo djaliti na pol. Ali za ljubav bođu budi pametan, no čini zna, no daj se i spomoni se B. G. Obodajš li mi to?"

Propalica ludo ju pogleda, pak do na to: "Da bit ću miran, bit ću bolji, ali ti neznas; obodajš mi ono, čona još nema, a meni treba koja častica. I opa. volim ti, da neimam ni par".

Kata izvadi iz žopa jednu dvadeseticu, pokažo mu ju kao što se običaje djeoi, pa: Ovo je za te, ali treba da mi obodas jednu stvar".

Oči pijanec ugledav novao krosušo živim plamom: "Da, da, obodajšom, šta žolis? daj mi ju odmah!"

"Obodaj mi, reče ona, da neodš danas u krmu. Imas popraviti ono postole, što su ti je donili voć od petnaest danah. Učini to, pa će ti platiti: imat doć ono novao i ove".

"Da, pravo imas", reče on, izgrnuv joj dvadeseticu, to se grlohtom nasmejje, počeo se s njom šaliti, vredjati ju, a napokon zapjeva nekakvu noćodnu pjesmu. U to odbi ant, a Kata otro oči, gladna odtrči u krojačnicu dobro znajuć, da ču opot biti prikora od gospodara. Njezin muž pako zakrone ravno do dehelog: "Tonića". Čim stupi na vrata, oto mu zoori. "Dobro dohol! rulja pijanlih sudrugova, koji igraju "mora" i "trošoto", a on baci slavoobitno svoju dvadeseticu na etol pred krmara veloć: Amo litru tog vaćeg kiselaš!

(Daljo sliedi.)

koji je goriko plakao. Još jednom doviknu: kraljica policajnom četu: »Prijetite mo da sina odpratim na kolodvor!» Nu predjednik nebjede čuti milob materino, to podje s kraljevićem niz stubo i udje u kola koja ih odvozoše na kolodvor, gdje jo gjenoralu Protiću prdao kraljevića.

Javljia se nadalje iz Biograda, da su nekoja občinska zastupstva upravela na kralja Milana zahtjev, da se odreče mišl razvodn braka. Znatiželjni smo što će još novoga poćiniti Milan veliki.

Rusija: Svakako je naznameniti politički moment taj, da se sutra sastaju u Peterhofu cesar njemački i cesar ruski. Cesar njemački odputovao je u subotu vlakom iz Berlina u Kiel praešon groćom Herbertom Bismarckom i još jednim visokim činovnikom vanjskoga urada, to sjaynom pratijom, tamo se jo ukraao na yachtu »Hohenzollerna«, na kojoj se moram uputio u Kronstadt; cesara prati oiala eskvadra vojne mornarico pod zapovjedničtvom njegova brata. O ovom sastanku svašta se naklapa kako smo to voć sprieda i spomenuli, ali to su vikadelom samo burvočno makinacio, koje židovi smisljaju.

Francoska: Ovih jo danah u Francoskoj komori bilo jako burno; general jo Boulanger prodložio da se revidira ustav i komora raspusti. Nato su ga svi protivnici baš žostoko napali, tako da im je jedan zastupnik doviknuo, da jui more biti sam 100 navallivati na jednoga. Flokvat se jo u tom tako ponjoo, da jo u odgovoru na Boulangerov predlog ovoga, privatno stvari na javnost izavašao. Boulanger ga jo za to nazvao lažom. Drugi jo dan bio dvovolj modju njima, to je Flokvat dvakrat lahko ranjoo, a Boulanger zadobit ovedu ranu na vratu.

Kod narodne svečanosti prilikom odrićia spomenika Gamboti, bilo jo svakojakog krićanja modju ostalimi: Živila republika, živio Boulanger, dohjo se Prusi, dohjo s Foriom itd. To su obično graje, koje nezastužuju, da bi ih čovjek za ozbiljno smatrao.

Ernestina i Jurina

Er. Ča da to morat od svoda gospoda na junto va Porodo i hrvatski pisan?

Jur. Bravo da to mecat na kako hrvatsko pismo hrvatski odgovorit.

Er. To se onom, ki neznaju našega zanjika, čontano pišo.

Jur. Noka se ga navado ni neka pustio službu i pladuo, ki ni za njih.

Er. Jas bi rad znat do l' se gospodin Vidulich pod hrvatsko pismo podpisat?

Jur. Jas bi pak bil volio videt kako bi se bil Morožo podpisat.

Er. Ča on ki j' pul banki?

Jur. Ja, tamo mu je bolje, zaš tamo jo malo dela, čuda faturi.

Različite viesti.

Obćinski izbori u Tinjann obavili se nijeseca decembra prošlo godine. Kod tih izborah pobjedio je naša narodna stranka. Protivnička stranka uložila je proti tim izborom utok, koj nije ni danas riešen, dočim nas izkustvo uči, da bivaju uteci

naši svuda, gdje pobjede Talijani, nunaah riešeni.

Odkriće spomenika pok. Viktoru Do-loneu obavilo do se u nedolju dne 22. t. m. u 6 sati po podne na groblju sv. Ana. Spomenik izradjon po nacurt našega Roudića ispao je nad svako oćekivanje, te svahtko, koj ga je vidio, čemo se ga do-nahvaliti. Hvala dakle i čast g. Randiću i g. Trobou, koji ga je izradio.

Odbor za podgludno spomenika našemu prvaku, sastavio je sliedoći program, koji će se izvesti u nedolju kod ono žalobne svečanosti:

1. „Na grobu“, pjova zbor.
2. Blagoslov groba i spomenika.
3. „Na gomili“ omerospjev.
4. Npavor.
5. „Nad zvjezdam“, pjova zbor.

Pozivljamo ovim vao narodna društva Trsta i okolice, to svo rodoljublje, prijateljstvo i štovateljstvo pokojnika, da se u nedolju dostave mnogobrojno k sv. Ani, da tuj lakoćemo još jednom hvalu i čast našemu velikomu pokojniku.

Promocija. Sin oćvrakne rodoljubivo obitajli Trudon g. Mišo Trudon ml. bio je judor na svoćilistiu u Beču promaknut na doktora pravah. Našo iskreno čestitko mladomu g. doktoru i svim njegovim.

Pop Ivan Marčić, nadučitelj kod tronzaredno pučke mještove učiono u Puntu prominio je dne 20. proš. lipnja u 50 godini svoja života. Pokojnik rodio se u Puntu na otoku Krku od roditeljah vrlo radnih i pobožnih no i siromasnih. Izučio jo gimnaziju i bogoslovnu nauku u Zadru; župnik bio jo više godina a poaljo posvo-tio se učiteljskom službu, u komu i zar-viši svoje zadnje dane. Poznat bijaše kao blaga i čabra duša, radi toga od znanacah štolan i ljubljon. Rodbina jo izgubila avog nosos i diku, svojo uporište, pak pun-tureki avog dobrog učitelja u crkva avog ureč avodolnika. Svecišnji podložio mu vjodni pokoj!

Milodaniloj oćrdansko blakuplivo: U nedolju radio jo preavj. biskup Slavina sliedoće bogoslovno čotvrto godino za mi-nicito: Albertih Ivan, Gini Angiur, Knaus Josip, Krutzig Bruno, Štofanuti Fran, Štofanburger Anto i Vosvoo Potar. Kako čujnono promisliti ču g. milodaniloj sliedoći dana i u sliedoćih župah. Albertih dne 22. t. m. u Kopru, Gini dne 22. t. m. kod sv. Antona staroga u Trstu, Knaus dne 22. t. m. u Borštu, Krutzig 22. t. m. kod sv. Jakova u Trstu, Štofanuti dne 20. u Lincaru, Štofanburger dne 20. t. m. u Jolšanah, Vosvoo 20. t. m. u Kopru.

Otvoren jo natjebaj na mesto sucbo-noga cancellato u Voloskom. Od molitelja zahtijeva se da poznadu točno jezika i to taljanski, hrvatski i njemački, to da su sposobni voditi zemljšatno knjige. Molbo valje ućeliti zem. sudu u Trstu do 20 t. m.

Proslava 25-podišnjoo ljubljanskoga „Sokula“. Ljubljanski „Sokol“ poslao je svim hrvatskim sokolskim društvoim sliedoću pozivnicu u jeziku slovenskom i hrvatskom:

Slavno društvo! Dno 25. rujna dovr-šit će se dvadest pet godinah, od kako se ustanovilo naše društvo. Ravnajuć se po pravilu „moje stana in corpeo sano“ bila nam jo vazda glavna svrha jaćati si mišio i u obćo unapredijivati gombaujo.

No društvo naše odmah u postanku avomo postavilo se takodjer na strogo narodno stanovišto i ponosom smicmo roći, da je usljed toga postalo znameniti faktor u narodnom našem životu. — Pod harjak njegov skupljali se vazda liekoni rodoljubi slovanski, kojim jo bilo najmilije zboriti i gojiti avoj materinji jazik. U tom pogledu bilo jo naše društvo kao jedna jedina velika obćina, u kojoj nikad nesporazumniojio, razdor ili mržnja ujestia ne-nado jo članovi, koji po zvanju avomo razliedo se štom nam miko domovino, ostadoše uvijek vjerni našolom sokolskim, ostadoše vazda značajni rodoljubi.

A i drugdje upivalo je naše društvo vaoima blagodarno na sveobšit naš narodni razvitiak, jer svoto odućovljenjo, koje vladno modju članovi, odućovljenjo i ljubav za svotnje naše, šifilo se o društvencihi izletih — kojih njokoi ju upravo opo-halno znamonitost — medju narodom našim, za kojega probudjenjo imado dakle društvo naše nuonovnijevih znelugo.

Ko da nam dakle zamjeri, ako želimo svečano proslaviti dvadestpetgodinjioju društvenog obstanka; ako želimo, da tom zgodnom radostno sjetimo se onih krasnih časakah, koji naše vicanje iz mirisnog lipovog oćvora, dohjo našu društvenu prvjetstailu!

Društveno ovo slavlje pako želi o praznovati u drušći onih hratskih društava, koje s nazmi jednako čuto i etoga pozivamo avo sokolska društva,

Sladkane dobro vrati	39.- 39.-
Šubo gorozjo (opako)	26.- 26.-
Olebe	15.- 16.-
Sladkor contrifug. v vročah a. coriflik.	100 K. 34.75
Slantki Yarnouth I. n. svotlorudeči	zod
Polenovko sredno volikosti volika	39.- 37.- 38.- 34.-
Fačel Coka	15.-
Mandoloni	
Svevorudeči	11.- 11.95
Sepe kovske	2.09 3.90
volavske	3.90 4.10
Slama	2.93 3.21
Les, tram. kub. d.	-.28
Uglje	2.45 3.70

Grlica bol, kašalj, hreputavica, promuklost, naboz zadavica, rora, zapala ustijuh itd. mogu se u kratko vrijeme izliječiti rabiljnjom

NADARENH

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)
Što jih gotovi P. Prendini, lučbar i ljekarnik u Trstu.

Voama pomadu učiteljom, nepovjedivim št. Prendinijah kašalju nosih, navadne jutarje hreputavice i gresnih sypalih nastaje kao za čudo uminjom ovih sladkišah.

Opaska. Valje se posati od varalona, koji je penadlanje. Zato treba uvijek naljživati Iyev dindjere sladkiša (Pastiglie Prendini) to gladiati, da bude na amotu kurtijah (škatalo) naj poplja. Svaki komad tih sladkišah ima utlenuto na jednoj strani Pastiglie, na drugoj Prendini.

Glava 30 nč. kurtijah zajedno sa naputkom, Prendinje sa u Prendinijevaj Uskarni u Trstu (Farmacia Prendini u Trstosa) i u glavnijih ljekarnah svijeta.

PROLJETNI LJEK.

Kao najstariji i najsigurniji proljetni lek za mlade i stare, za usvajanje i odprava pokvarene krvi, propisanje najstariji ličastil vod odavna uporabljivaju sirovo i odličvano

budimske

Rákóczy-vode,

koje daleko pogodije propisati uje traba. Glavno skladistište Trstu vrše svjeko poznjona kod skladistiha odavna braća Lovaci, Ivana Gillija, ratnik kod J. Saravallio, i u svih ljekarnah i mineralnih trgovinah.

Proljeťna liečitba.

Crvene kitice (The Mollischi, št. 1) protivnja krv. — Jndni protučani lik, kojim izočava slabu pravu, darivica u želudcu i zapuka žila. Voama koristan lek protiv kožnih bolestih.

Zglobo- i kostobolja (Reuma i Arterialna) — Svaki zamotak (pakut) stoji 50 novčih, a trije za 10-12 danah.

Pomast vegetalno-koludacna, metastavljona iz travni i amalo toklinjad. Propisa se kao bolot iz želudca. Likalci staji 14 novč. i prodaje se jednino.

Ljekarni PRAXMAYER, Al duo moč. Piazza grande u Trstin. Narodno izravnjoje se odmah i to putom potzdodu.

Nova

agencija za službe

u Trstu, Via Campanile br. 1
bavi se namješćivanjom svakovratnih službenih u tu- i inozemstvu, utjeruje dugove, dohavlja izvješća sa potpunom tajnošću. Izvršuje također svakojaka pisma, molbenice, ngovare itd. Zalaže i riešava protiv uplati kamatih predmeta, založeno u gradskej zalagaonici (Monte di Pietà), kupuje i prodaje svakovratnu robu. Dobavlja uz jako nizke kamate novce i upravlja svaki drugi posao.
Dopisuju se hrvatski, njemački i talijanski.

Providjen sa ovom zamkom jo pravil prof. dr. Libera

Elixir za živce

kojim se ostaravlja svo živčane bolesti sigurno i potpuno, ma da su i zastarjele, osobito jako nastale usled mladostnih grieha. Oždravlja slabost, bjulotki, zloci glavoboli, migrena, jako kucanje srca, bolesti želudca, ter posljejuje probavu itd.

Elixir za živce, sastav vljen iz svjetsko znamenitih biljnah, priznana od svih auktoritetnih medicinskih — priča jamstvo za oždravljenje spomenutih bolesti. Požlje se u staklura, koji je nještavan svakej staklanki. Glava male staklenke 6. — volika 3.50. dostrukte 6. 50. v. v. u gotovim ili poručim. — U svih ljekarnah se na prodaju.

— Glavno skladistište: Elmhorn-Apotehsko, Max Faata, Prag. Aletatdor Ringo. U Trstu u ljekarnah B. Saravali-All'Amazzone-Triofantse, Saravallo, P. Gavana i Prendini. Na Riect A. Mizzan 13-5

IVAN SKOPCZYNSKI

Kemik i ljekarnik

Via Farnetto u Trstu

proporuča aličedeo likove :

Kruglijas za bliženje krvi navano „crvenog krjaš“ proti hemoroidim, žiletoči i usvoženju krv. Se uporabljivanjom ovih kruglijah može se u najkraće vrijeme izličiti svo obolosti gdje vod nikakro sredstvo nopolomata. Usmilju se navadno u vočer, jedna ili dvie, i to prije nego li se pođe na počinak. — I kurtijah istih stoji 20 nč., a 0 u zamotu samo f. 1. — Manje nego li jedan zamot se nerazaslijo.

Služo na uvid dajomlec pisma, u kojih izrazuju bolesti seli svoj zahvala, jer su uporabom tih kruglijah nakon duga i tolike bolosti opot odravili. Eko samo jednod pokuša isto, proporučiti će jih i drugim.

Tinktura za posvećenno uničenje kerjih oših. Ako so ovom tinkturom namažu svaku vočer kurjo šol kroz 4-5 danah, to se pati dan nogu u toplj voči opore, možo se nokti kurje oči sa koronom izvaditi, bez da so jih roše. — Jedna staklenica to tinkturu stoji sa kisielom (ponelto) 60 nč., a poštom 75 nč.

Elixir za bliženje zubljuh služi kao nepogričljivo sredstvo proti mrvljenju istih i zuboboli, to jih zadržava štato i biote. Održavanju slomljenih vonj ih ustljih i okripajuje lakoko (gingivo). — I staklenica stoji 40 nč., a poštom 45 nč. Manje od dvie staklenice so nerazaslijo.

Prasak za bliženje zubljuh i kurtijah stoji 35 nč. — Osim ovijah navadenih likovah ima u zalhvi još svo domaćih i inozemska osobitosti, koje su objavljene u raznih listovih.

Odpošljia so svaku narudu u svjetov novo ili poukostom. — Eko pošljia novo sa lik sa uputicom unapred, prihođi št polovinu troška, koji usled pouzoada nastano.

U sjevernu Ameriku!

Najkraći i najsigurniji put za

NEW-YORK

i sve ostale gradove

proko

Rotter- ili Amsterdama

sa volikimi i brzini parobrodni izdaja direktno bilježo

Mate Pollich

Trst, Piazza Negozianti 2

i M. Sverljuga & C. i na Riect.

Svi oni, koji putuju parobrodom „Dalmaeja“ na Riect, ako su providjeni putnim listom kao poljedolci ili mornarči, voze so uz sniženju cionu.

Podpisani javlja a tom usjudno p. n. tržakom običnstvu, da jo odpl v moštu

podružnico ali filijalko

I. kranjske mlecarske zadruge v Ljubljani.

Prodajujo so bode vsak dan

sveže, neposneto mleko, fino surovo maslo in namizni sir

ter jamči za izravno, jako ceno in poštno potrežbo.

Narodo na dan sprejmuju podružnica sama na trgu dolle Logna št. 10, gospod Fron Srobotnjak v ulici Fontanone št. 18 in „Latteria Svizzera“ na Acquodotto.

V Trstu, junija meseca 1888.

A. Lavrenčić,

podružnica I. kranjske mlecarske zadruge v Ljubljani. Piazza della Logna N. 10.

Sadržaj četnaestoga broja :

- VO: Uđova Lerange, napisna E. Gobarlau, procevo čedomil Vlahović — Zlinita urojak Cvojak bez duše, pripoviest Marro Jokaya — Alokan Loujščenanu. Pripoviest Constantinina Nagruzica pravco Sava Jonolici — Valpovraški Hamlet, napisna Vjekoslav Kutčević — O postanku djamanta — Opis slikah — Sela i satira — Djevojstoj — Djeca doje so nagarodim milekom — Fatima, naort prof. Titobacha — Spomenik u boš. Brodu — Potoga — Čotiri silke za šalu — Modna slika.
- LISTAK : Osobno vješti. — Bilježništvo i umjetnost. — Kazalšte i glasha. — Umrlit i nozročs. — Narovolovne vješti. — Poljedeljstvo i kućanstvo. — Vojničke vješti. — Kronika. — Trgovina i promet. — Zadržavanje. — Šah, robusi, igre i t. d. — Moda i šport.

Akademijska knjižara Lav. Hartmana (Engli i Deutsch) u Zagrebu

izdavateljica pisma članiceo predplatni.

Najbolje osvježujuće piće jest osladjen izvadak

TAMARINDA

12-1 prirodjon mrato po

Glav. Benrku Huborn u TRSTU.

Tamarindov osladjen izvadak (mrzlo prirodjon) prodajo so u volikih staklenicah po i litar i malih po 1/4 litra uz ciono: U Trstu volika staklenica (1 litar) 60 nč. mala staklenica (1/4) 40

Za Austro-Ugarsko (pronto carline opreme) volika staklenica (1 litar) 80 nč. mala staklenica (1/4) 50

Preprodavaocem daje se obični odstotak.

Prodajo so u svih znamenitijih mirodonicah, slastičarnah, prodavaoninah špir. pića i kavarah. Glavno skladistišo: Via S. Apollinare broj 4 u Trstu.

ZELODČEVA ESENCA

lekarya Piccolija v Ljubljani

ni nikakro sredstvo, ki skoraj vanjša crevesa in sili naravno njih dolovanju stvarva ta esenca ja poljevalna pa vendar getova, upišna pomč, ki jo podlje naha nutrirna telovna dolovanju in tvrdi no likadi Grosavam niklar, na hi so šo teliko šasa zadržava. Ona održavlja vse oboljio štato telodčeva in telovna, vravnice in jetrne bolani, kakor posebna slata šila, vnanje telovno zaprtje, volnotice, doigotrajajočo drško valod pokvarjenih đravos, in jo povrtu najupudništvo sredstvo zopar štitio pri otrocin. — Isti izvostni jo pošljia v sabojškli po 12 staklenicu za 1 gl. 10 kr. i poštnu strošku trpo p. u narodnik.

U TRSTI: Buje, Bonati — Koper, Favanto Giovanni — Oron, Roani — Ciltanovna, Tamburlini — Udinjahn, Bradimanta, Rati — Loshin mali, Viviani — Poreč, Candisio — Pisan, Ponihi, Jan — Puzin, Lio — Pola, Carubaciolo, Rodine, Wassermann — Rovinj, Anzolin, Spongia — Rih, Zonca — Višnjača, Patolli.

FILIJALKA

e. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda za trgovino in obrt u Trstu.

Novci za vplaćila.

V. vrsta, papirnih na	V. vrsta, papirnih na
4-dnovni odkac 2 1/2%	30-dnovni odkac 2%
8-dnovni odkac 2 1/2%	6-mesečni odkac 2%
30-dnovni odkac 2 1/2%	1-letni odkac 2 1/2%

Vrednostima papirjem, glasitim na nepolovno, katovi na nahajajo v okrogi pripisane so nova olvastva, šarila na tomu ulovneni od 20. februarja, 20. aprila, in 20. jullja.

Okrožni odel.

V vrsta, papirnih 2%, na vsako svoto. V nepolovnih brea olvast

Nakaznice

za Dujin, Prag, Pola, Brno, Lvov, Hoko, kakor za Zagreb, Arad, Oradeo, Hermannstadt, Inmost, Golovec, Ljubljana in Solograd — h r o s troškovi.

Kupnja in prodaja

vrednostil, divle, kakor tudi vnašenoje kuponov pri odbitku 1%oo provizije.

Predumji.

Na jamštvo telne pogodi po dogovoru. Z odprkjem kreditu v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih moštah — provizija po pogodi.

Na vrednostil 2 1/2%, letnih obročnih do 1000 glid., za vsako svoto po pogodi.

Uložki v pohranu.

Sprejemajo so v pohranu vrednostil papirni, zlat ali srebreni donar, inozemski bankovci itd. — po pogodi.

Trst, 2. marcaja 1888. 48-10

Jaz, Ana Csillag

ad svojimi 16letni, dolgi ot i nještkim Lovelovvici, katero som dobila po 14 mesečni uporabi svojega samoljubljenoga avojega

Poljska so vsak dan za gotov donar ali s poštnim povzetjem po vsom svotu 20-3

Csillag & Comp.

Zagreb, — Künigsasse Nr. 52., kamoreno more; pošljia so narodo.

Tiskara Dolosa.